ڳڌيل مفادن ۽ انصاف جي بنياد تي پاڪ ـ هند ناهه ضروري آهي

رسول بخش پليجو

پاڪستان ۽ هندستان جي وچ ۾ جيڪي جنگيون لڳيون آهن انهن ۾ ٻنهي ملڪن جا ايڏا وڏا نقصان نہ ٿيا آهن جيڏا وڏا نقصان ٻي جنگ عظيم ۾ هڪڙي طرف جرمني، جپان، وغيره ۽ ٻئي طرف روس، برطانيا ۽ آمريڪا وغيره هڪ ٻئي جا ڪيا آهن. جپان جي ناگاساڪي ۽ هيرو شيما شهرن تي ايٽم بم ڪيرايا ويا، جنهن ڪري لکين انسان اذيتناڪ موت جو شڪار ٿيا. جرمني تي ڪيل بمباري ۾ جرمني جا سمورا وڏاشهر تباهہ ۽ برباد ٿي ويا. خود جرمنيءَ اتحادي ملڪن ۾ زبردست تباهي آندي ۽ وار ڪانداريندڙ ظلم ڪيا. صرف هڪڙي ملڪ روس جا ٻہ ڪروڙ انسان نازي جرمنيءَ جي مڙهيل جنگ جو شڪارٿي ويا. پر ان هوندي بہ جڏهن ناهہ جي ضرورت محسوس ڪئي وئي تہ انهن ملڪن جي حڪومتن لنوايو ڪونہ، انهن عقل کان ڪم وٺي ڳڏيل فائدي خاطر پنهنجي معاملن جو فيصلو ڪري ڇڏيو.

برصغير هند ۽ پاڪستان ۾ رهندڙ ماڻهن مان ڪيترائي مسلمان ٻاهران آيل آهن پر گهڻا مسلمان اهي آهن جيڪي برصغيرجي اصل رهواسين جو اولاد آهن. تنهن ڪري هند پاڪ جي ماڻهن جي تمام وڏي گهڻائي هڪڙي ئي نسل سان واسطو رکي ٿي. مسلمان هئڻ ڪري هن مسلم ثقافت تي ايران ۽ عرب ثقافتن جا وڏا گهرا اثر آهن. پر ان جي باوجود برصغير هند و پاڪ جي ثقافتن ۾ تمام گهڻيون شيون ساڳيون آهن. هندستان ۽ پاڪستان جون معيشتون گهڻين ڳالهين ۾ هڪ ٻئي جي پورائي ڪن ٿيون، ٻنهي ملڪن جي دفاع تي تمام گهڻو خرچ ٿئي ٿو. ٻئي ملڪ تمام غريب آهن. وڏي ملڪ هندستان وٽ ڪيترائي راڪيٽ ۽ مختلف ميزائيل وغيره ڪٽي چو نہ هجن پر

عام هندستاني ماڻهو تمام غريب آهي. برصغير هند و پاڪ وارو جنوبي ايشيا جو خطو دنيا جي غريب ترين علائقن مان هڪ آهي. ضرورت ان ڳالهہ جي آهي، تہ انهن ملڪن جي لاڳاپن ۾ زهر ملائيندڙ اختلافن جو منصفاڻو ۽ دانشمنداڻو حل ڪڍيو وڃي. بدقسمتي سان ماضي ۾ ٻنهي ملڪن جي نہ صرف حڪومتن پر باشعور سمجهندڙ ماڻهن پڻ اهڙا موقف اختيار ڪيا آهن ۽ پنهنجي عوام سامهون اهڙي پروپئگنده ڪئي آهي ۽ ڊس انفارميشن پکيڙي آهي، جو عوام جي هڪڙي وڏي حصي جون دليون پڻ هڪ ٻئي خلاف ٿي ويون آهن ۽ هو اڄ هڪ ٻئي بابت تمام وڏا شڪ ۽ خوف جا احساس رکن ٿا.

انڊين نيشنل ڪانگريس، ان جي حڪومتن ۽ هندي دانشورن جي گهڻائي جو موقف هميشہ اهو رهيو آهي تہ هندستان جو ورهاڱو انگريز سامراج، محمد علي جناح ۽ رجعت پرست نوابن، جاگيردارن جي هندستان دشمن سازشن جو نتيجوآهي. هندستان جا مسلمان ان سازش جو شڪار نہ ٿين ها ۽ محمد علي جناح پنيان هلڻ بدران ڪانگريس ۽ ان جي اڳواڻن خصوصن گانڌيءَ ۽ نهروءَ جي سيني هندستانين کي هڪڙي اک سان ڏسڻ واري سامراج مخالف صحيح قيادت جي پيروي ڪن ها تہ اڄ هو ترقي جي بلندين تي هجن ها. پاڪستان ۾ هڪڙي ننڍي پر مضبوط ۽ وڏندڙ لابي ان موقف کي صحيح سمجهي. ان جو زور شور سان پر چار ڪندي رهي آهي. ۽ ڪري رهي آهي. ان جي ابتڙ پاڪستاني ماڻهن جي هڪ وڏي گهڻائي اهو سمجهي ٿي تہ مسلمان اقليت ڪنهن ٻئي مذهب کي مڃيندڙ گهڻائي سان رهي نہ ٿي سگهي، هندن ۽ مسلمانن جي دشمني تاريخي آهي. اها ڪڏهن بہ ختم نٿي ٿي سگهي. تنهنڪري هندستان جي آزادي جي مسئلي جو سواءِ ورهاڱي جي ٻيو ڪوبہ حل ٿي ئي نہ ٿو سگهي، اڄ دنيا جا روشن خيال ماڻهو پاڪستان جي ان سوچ کي رد ڪن ٿا ۽ چون ٿا تہ مختلف مذهبن جا ماڻهو گڏ رهي سگهن ٿا.

ڪانگريس ان جي حڪومت ۽ ان جا هندستاني توڙي پاڪستاني هم خيال هيٺ بيان ڪيل تاريخي طور تي ثابت ٿيل حقيقتن کي نظر انداز ڪن ٿا.

1. هندستان پنهنجي تاريخ ۾ ڪڏهن بہ ڪنهن هڪڙي حڪومت جي هٿ هيٺ نہ رهيو آهي. ان ۾ سدائين گهڻيون حڪومتون رهيون آهن، تنهن ڪري پاڪستان جي مملڪت ڪو تاريخي عجوبو ناهي.

2. هندستان ۾ هندو ۽ مسلمان سدائين صلح ۽ امن سان ناهن رهيا. ايڪڙ ٻيڪڙ مثال هڪڙي طرف ۽ تاريخي شاهديون ٻئي طرف آهن.

3. ڪٽر هندو مسلم دشمني هزارين سال اڳ کان موجود هئي. انگريزن ان کي استعمال ڪيو ۽ وڌايو.

4. نہ گانڌي جي ڪٽر سامراج دشمن هو نہ جناح انگريزن جو پوئلڳ.

5. جناح گانڌي ۽ جناب نهرو معتصب، مذهبي تعصبن کان بالا تر ۽ هندو مسلمان کي هڪ اک سان ڏسڻ وارا نہ هئا.

6. جناح صاحب مذهبي نفرت ۽ تعصب پکيڙڻ وارو نہ هو.

7. جناح صاحب کي گانڌي جيءَ ۽ جناب نهرو ڌڪي الڳ سياست ڪرڻ تي مجبو ڪيو.

8. گانڌي ۽ نهرو 1916ع، 1919ع، 1928ع، 1937ع ۽ 1946ع ۾ جناح جي نهايت معقول تجويزن کي هڪ ٻئي پنيان حقارت سان رد ڪري ڇڏيو.

9. 1947ع ۾ انگريز سامراج ۽ ڪانگريس ۽ خصوصن نهرو خاندان ۽ مائونٽ بيٽن خاندان هڪڙو هو ۽ انهن گڏجي پاڪستان کي پيدا ٿيندي ئي ختم ڪرڻ لاءِ تمام گهڻيون زيادتيون ڪيون. هي رويو عملن اڄ تائين قائم ۽ هلندڙ آهي.

10. محمد علي جناح پاڪستان اچڻ شرط آگسٽ 1947ع ۾ جيڪو موقف اختيار ڪيو، اهو هي هو تہ پاڪستان جا شهري هڪڙي قوم آهن. پلي انهن جا مذهب ڪيترائي مختلف ڇو نہ هجن.

11. ڪانگريس ۽ هندستان جي حڪومت ڪشمير ۽ حيدرآباد بابت ٻنا معيار اختيار ڪري دشمني کي هٿي ڏني.

12. پاڪستان عملن آزاد ٿيو ئي ڪونہ جناح جي خومختياري ۽ روشن خيال سياست کان انڪاري عوام دشمن، رجعت پرست، سامراج پرست پاڪستاني حڪمران ٽولن پاڪستان کي آمريڪا جي هڪڙي ڪالوني ٺاهي دم پٽيو. ان ڳالهہ کي ممڪن بنائڻ ۾ ڪانگريس ۽ ان جي حڪومتن جي مٿي بيان ڪيل تنگ نظر پاليسن جو بنيادي ڪردار رهيو آهي.

اڄ هندستان جي آزادي جي جدوجهد جي تاريخ بابت تمام گھڻو رڪارڊ ڇپجي چڪو آهي، ۽ مسلم ليگي توڙي ڪانگريس ۽ هندستاني توڙي پاڪستاني حڪومتن جي پروپيگنڊا مدي خارج ٿي چڪي آهي، سڀ کان وڏي ڳالهه هيءَ آهي تہ جتي پاڪستان جا نام نهاد روشن خيال ۽ لبرل بزرگ اڄ تائين دقيانوسي ڪانگريسي موقف سان چنبڙيل آهن، اتي گانڌي جي پوٽي موهن گانڌي سميت هندستان جا نوان روشن خيال ايماندار تاريخدان ۽ دانشور بنا هٻڪ جي لکي ۽ چئي رهيا آهن تہ محمد علي جناح کي ورهاڱي جو مطالبو ڪرڻ تي مجبور گانڌي ۽ نهرو ڪيو.

قومن جي وچ ۾ ڀائيچاري حقيقت پسندي انصاف پسندي ۽ گڏيل مفادن جي تحفظ جي بنياد تي ئي قائم ٿي سگھي ٿي ۽ٻنهي ملڪن جي عالمن، دانشورن، نظرئي سازن ۽ عوام دوستن کي اصل حقيقتن جي تحقيقات ڪري اهي ظاهر ڪرڻ گھرجن ۽ انهن حقيقتن کي تسليم ڪري پاڪستان ۽ هندستان جي مملڪتن ۽ عوام ۽ حڪومتن کي پاڻ ۾ ڀائر ۽ گھاٽا دوست ٿيڻ گھرجي. ان ۾ ئي اسان سڀني هن برصغير جي رهواسين جي ايشيا ۽ ٽين دنيا جي سڄي جهان جي عوام جي ڀلائي آهي.

سنڌي عوامي برقي ـ ڪتاب
Sindhi Awami e-Books